

2. neděle adventní rok A (2025)

1. čtení - Iz 11,1-10

Podle spravedlnosti bude soudit chudé.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem. Má zálibu v bázni před Hospodinem. Nebude soudit podle zdání očí, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude soudit chudé a podle práva se bude rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude být zemi holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů. Spravedlnost bude provazem jeho beder a věrnost bude pásem jeho ledví. Vlk bude přebývat s beránkem, levhart si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou žrát pospolu a malý chlapec je bude vodit. Pást se bude kráva s medvědicí, jejich mláďata ulehnu spolu, lev bude žrát jako býk plevy. Kojenec si bude hrát nad dírou zmije a nemluvně sáhne rukou do skrýše jedovatého hada. Nikdo nebude škodit ani zabíjet na celé mé svaté hoře, protože poznání Hospodina naplní zemi, tak jako vody pokrývají moře. Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení národům; pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

Mezizpěv - Žl 72,1-2.7-8.12-13.17

Odp: V jeho dnech rozkvete spravedlnost a hojnost pokoje navěky.

Bože, svěř králi svou pravomoc,
svou spravedlnost královskému synu.
Ať vládne tvému lidu spravedlivě,
nestranně tvým ubohým.

V jeho dnech rozkvete spravedlnost a hojnost pokoje,
dokud nezanikne luna.

Bude vládnout od moře k moři,
od Řeky až do končin země.

On vysvobodí chudáka, který se dovolává pomoci,
ubožáka, jehož se nikdo neujímá.
Smiluje se nad nuzným a chudým,
zachrání ubožákům život.

Jeho jménu se bude žehnat navěky,

pokud bude slunce svítit, potrvá jeho jméno.
A v něm budou požehnána všechna plemena země,
blahoslavit ho budou všechny národy.

2. čtení - Řím 15,4-9

Kristus spasil všechny lidi.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

(Bratři!) Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, a tak měli naději. Bůh, (zdroj) vytrvalosti a povzbuzení, kěž vám dá, abyste v souladu stejně smýšleli podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci svorně a jedněmi ústy oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista. Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jako i Kristus přijal vás - k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židů, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, aby tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto, aby pohané oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství, jak je psáno: "Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu."

Zpěv před evangeliem - Lk 3,4.6

Aleluja. Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každý člověk uzří Boží spásu. Aleluja.

Evangelium - Mt 3,1-12

Obrat' se, neboť se přiblížilo nebeské království.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: "Obrat' se, neboť se přiblížilo nebeské království." Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: "Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!" Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobylkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: "Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: 'Naším otcem je Abrahám!', neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera je už přiložena ke kořenu stromů; každý

strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtit Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí (obilí) na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným."

Homilie

„Hlas volajícího na poušti“

Dnešní evangelium nám znovu staví před oči postavu svatého Jana Křtitele – muže, který volá na poušti. Jeho slova jsou silná, naléhavá... a přitom často zůstávají neslyšena. „Obrat' se! Připravte cestu Pánu! Vyrovnejte mu stezky!“ Kolikrát jsme tento výzvu slyšeli – a přece nám tak snadno jedním uchem vejde a druhým vyjde.

Už tolik adventů prožíváme. Tolik možností nám Bůh dal, abychom změnili směr svého života, abychom udělali krok k obrácení. A přesto máme sklon říkat si: „*To není pro mě. To je pro někoho jiného.*“ Jan varuje: „Sekera už je přiložena ke kořeni stromů...“ A my to posloucháme možná i zbožně, ale bez vnitřního pohnutí.

A přece – Janovo volání není určeno světu někde kolem nás. Je určeno **mně**.

Tobě.

Každému z nás.

V dnešním světě je Jan stále tím, kdo stojí na okraji. Hlas, který ruší. Hlas, který připomíná, že je něco potřeba změnit. A to se nám nevždy chce slyšet. Žijeme v hluku, spěchu, předvánočním shonu, v nákupech a starostech – a do toho Jan křičí o obrácení. A my často nemáme čas, nebo spíš odvahu jeho hlas připustit.

Možná si někdy říkáme, že oddělení pšenice od plev, dobra od zla, se nás týká až na „konci časů“. A že to ted' není tak důležité. Ale co když je pozváním dnešního dne právě to, abych si položil otázku:
Kde je v mé životě pšenice? A kde jsou plevy? Co potřebuje narovnat, pročistit, přesměrovat?

Advent není jen příprava na svátky. Je to **příprava na příchod Pána** – do mého života, do mé rodiny, do mých rozhodnutí. A to je mnohem hlubší než výzdoba, úklid nebo dárky.

Bůh chce přijít tam, kde jsou moje cesty klikaté, kde je moje srdce neklidné nebo zatvrzelé.

Ale aby mohl přijít, potřebuji – tak jako lidé u Jana – udělat dvě jednoduché věci:

1. Ztišit se a poslouchat.

Bez ticha neslyším nic – ani Boha.

2. Vzít vážně slova evangelia.

Ne pro „někoho jiného“, ale pro mě.

Bratři a sestry, dnešní evangelium není výzvou k odsouzení, ale k naději.

Obrácení není trest – je to šance.

Šance začít znovu, jinak, lépe.

A tak si na začátku tohoto adventního týdne můžeme položit jednoduchou otázku:

Co může být ten malý krok, kterým dnes připravím cestu Pánu?

Protože možná právě ted' chce Bůh vstoupit do našeho života – a čeká jen, až mu uvolníme místo. Amen.